

prima instanță: O. Cojocaru
instanța de apel: A. Panov, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 3ra- 1517/16

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valerian Hortolomei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valerian Hortolomei împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Valerian Hortolomei și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiului Chișinău din 18 martie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 15 decembrie 2015, Valerian Hortolomei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Ministerului Justiției al RM nr.157 din 04 mai 2015 a fost dispusă înregistrarea în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale, modificările privind președintele Partidului Republican din Moldova, în temeiul procesului-verbal nr.2 al Consiliului Coordonator.

Menționează că, decizia Ministerului Justiție al RM este ilegală, deoarece Gheorghe Mîrzac a fost ales în calitate de președinte al Partidului Republican din Moldova fără a deține calitate de membru al partidului și în baza unor probe false.

Susține că, la data de 26 august 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministrul Justiției, prin care a solicitat anularea actului administrativ, însă prin răspunsul nr.05/11179 din 21 octombrie 2015 a primit refuz pe motiv că decizia contestată a fost emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Afirmă că, la data de 03 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere privind efectuarea modificărilor de către Ministerul Justiției în temeiul datelor false către Centrul Național Anticorupție, însă, fără a examina plîngerea, Centrul a redirecționat-o către Procuratura Buiucani mun. Chișinău, pe motiv că în gestiunea Inspectoratului de poliție Buiucani se află cauza penală nr.2012032318, intentată în baza art.261 CP,

Însă cauza penală a fost încetată prin Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2012.

Susține că, prin scrisoarea nr.27196 din 01 decembrie 2015, pe care a recepționat-o la data de 06 decembrie 2015, fără a examina plîngerea, Inspectoratul de poliție Buiucani mun. Chișinău i-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată.

Solicită, repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și anularea deciziei Ministerului Justiției al RM nr.157 din 04 mai 2015 cu privire la înregistrarea în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale, modificările privind președintele Partidului Republican din Moldova, în temeiul procesului-verbal nr.2 al Consiliului Coordonator.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 martie 2016 a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen și respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de către Valerian Hortolomei împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 26 august 2015, Valerian Hortolomei s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Justiției privind anularea deciziei Ministerului Justiției al RM nr.157 din 04 mai 2015 cu privire la înregistrarea în Registrul de stat al organizațiilor necomerciale modificările privind președintele Partidului Republican din Moldova, în temeiul procesului-verbal nr.2 al Consiliului Coordonator din 24 aprilie 2015, iar prin răspunsul nr.05/11179 din data de 21 octombrie 2015, cererea prealabilă a fost respinsă ca nefondată, astfel, în situația în care din 21 octombrie 2015 a intervenit circumstanța ce dădea dreptul la înaintarea cererii de chemare în judecată privind anularea actului administrativ, Legea contenciosului administrativ instituind termen de 30 zile pentru această acțiune, Valerian Hortolomei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată abia la data de 15 decembrie 2015, astfel fiind depășit termenul legal instituit de art.17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ.

De asemenea, prima instanță respingînd temeiurile de repunere în termen, și-a argumentat poziția prin faptul că, adresarea reclamantului în instanța de contencios administrativ nu era condiționată de adresarea cu plîngeri organului de urmărire penală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către Valerian Hortolomei și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 15 august 2016, Valerian Hortolomei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu remiterea dosarului spre examinarea falsurilor Centrului Național Anticorupție sau Procuraturii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărîrile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține că, instanța de contencios administrativ nu este în drept să examineze probele false în actele de diferite proveniențe, deoarece aceasta este competența

Centrului Național Anticorupție sau Procuraturii însă aceste circumstanțe au fost ignorate de către prima instanță și instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 04 iulie 2016 (f. d. 76, Vol.II), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Valerian Hortolomei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroro instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Valerian Hortolomei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Valerian Hortolomei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Valerian Hortolomei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic